

Học Đàn

Tác Giả: B&#o Tr&#n

Thứ Bảy, 19 Tháng 9 Năm 2009 10:45

Tác giả tên thật Lý Tuyết Mai, dân Pomona, CA. Việc làm: Nhân Viên B&# X&# H&# i. Bài viết là một
t&# s&# vui.

Không ai như tôi, đi học đàn &# một cái tuổi đã bỏ&#c vào "tri thiên mệnh". Ông ch&#ng tôi g&#t gù:
- Thôi cũng đ&#c, h&#i x&#a ông bà mình ru cháu b&#ng câu hát &#u &#, thì bây giờ bà ru cháu n&#i
b&#ng tiếng đàn tính t&#ch tình tang, cái nào cũng có tác đ&#ng ru ng&# con nít.

Ông ch&ng tôi ch& nói ru cháu n&i thôi mà không ph&i cháu n&i v&i cháu ngo&i là vì tr& c sau gì tôi cũng ch& có hai c&u m, nh&ng hi&n th&i thì hai c&u đ&u không g&n tôi. C&u c& a tôi thì đang lang thang h&t n& c này t&i n& c khác đ& d&y cho ng& i "ng& ai qu& c" nói ti&ng Anh và hi&u v& l&ch s& M&. Còn c&u út thì đang đóng đô m&t vùng bi&n mi&n Nam Cali, chu&n b& h&c làm th&y c&i, nuôi m&ng b& c vào tòa nhà tr&ng lãnh đ&o qu& c gia?!

Có ng& i h&i t&i sao tôi không c& g&ng tìm m&t cô chiêu cho vui c&a vui nhà, b&i vì c& cái n& c M& này thì con trai đ&u có mang h& c&a mình nh&ng l&i thu& c vào thành viên c&a gia đình... ng& i khác. Tôi nói t&i cái công vi&c làm c&a ông ch&ng tôi h&i năm x&a năm x&a có liên h& t&i h& th&ng nguyên t& h&t nhân, t&t x&u thì không bi&t nh&ng c& m&t nhóm k& s& cùng làm v&i ông ch&ng m& i m&y ng& i mà không ai có con gái h&t. Tôi l& có hai th&ng cu r&i, tôi đâu có mu&n thêm m&t th&ng cu n&a ch&y ra đ& hát cái bài... "ba chàng ng& lâm pháo th&."

Tr& l&i cái chuy&n tôi đi h&c đàn. Tôi không bi&t t& đâu tôi có cái ý nghĩ đi h&c đàn, ch& bi&t là hai năm tr& c tôi e-mail cho Nh&t Khanh, ng& i b&n gái thân thi&t đã có ngón đàn tranh tuy&t di&u, b&o đi tìm cho tôi m&t cái đàn có kh&m xà c& th&t đ&p, tôi s& c& tìm th&y h&c đàn, mà n&u h&c không thành tài thì tôi s& treo đàn đ&p lên mà ng& m.

Cô b&n B&c K& nho nh& c&a tôi, h&c sinh &u tú c&a tr&ng Qu& c Gia Âm Nh&c ngày x&a, đã c&y c&c đi tìm mua cho tôi m&t cái đàn làm b&ng g& cây ngô đ&ng, có kh&m mai lan cúc trúc th&t đ&p, r&i th&n nhiên e-mail sang phán r&ng :

- Có đàn r&i thì ph&i đi h&c, treo đàn lên là... h& h&t đàn. Ráng mà h&c cho gi&i đ& m&y năm n&a m& b&o lãnh Nh&t Khanh sang đ& c M& r&i thì hai đ&a mình s& đàn chung v&i nhau.

Đàn đ&n tay tôi c& m&t năm tr&i mà tôi v&n ch&a có thì gi& đi h&c. Th&nh tho&ng e-mail sang Nh&t Khanh c& nh&c tôi đi h&c đàn. Tôi l&y c& ph&i h&c cho xong cái b&ng c& nhân đã b& đ& dang t& bao nhiêu năm nên kh&t l&n, kh&t l&a.

Tháng m& i năm ngoái, trên đ&ng đi thăm c&u c& Thái Lan, tôi có v& Vi&t Nam thăm b&n đ& c m&y ngày. Nh&t Khanh ti&n tôi ra đ&n t&n sân bay, tr& c lúc chia tay Nh&t Khanh còn nh&c:

- B&y gi& t&t nghi&p r&i, còn c& gì không h&c đàn n&a đây? B&o Trần có đúng ba năm đ& h&c đàn đó. Nh&t Khanh v&a đi&u ch&nh l&i gi&y t& b&o lãnh, ch&c là trong vòng hai năm s& đ& c đi đoàn t& v&i m&. H&n b&n đ&n ngày tái ng&, ít nh&t là ph&i đàn chung đ& c m&t bài "Làng Tôi". Tôi g&i đ&u g&i tai, b&o đ& đi ch&i v& tôi s& tìm th&y.

Tôi tr& v& M&, sau khi ăn ch&i th&a thích qua h&t m&y ngày l&, T&t. Ch&t nh& đ&n l&i h&a h&n v&i Nh&t Khanh tôi ho&ng h&n, vì mu&n đàn đ& c chung v&i Nh&t Khanh nh&ng ngày s&p t&i thì có nghĩa là tôi ph&i đi h&c ngay t& b&y gi&.

Th& là tôi dành ph&i m& báo ra tìm m&y l&p đ&y đàn. Th&i may có m&t ng& i b&n mách cho s& phôn c&a m&t ông th&y đ&y nh&c n&i danh đang đi&u khi&n m&t ban nh&c c& truy&n dân t& c & qu&n Cam. L&p h&c đàn này cũng g&n s& làm c&a ông ch&ng tôi. M&ng quá, tôi g&i ngay cho ông th&y đ&y đàn xin cái h&n đ& x&p l&p h&c.

Ngày đ&u tiên g&p tôi, ông th&y nhìn tôi có v&... ng& i ngừng. &ng nói là đ& &ng tr& c nghi&m xem tôi có hi&u nh&p đi&u là cái gì không, n&u không bi&t thì... kh&i h&c. &ng v& hai bàn tay vào nhau làm nh&p l&p b&p r&i b&o tôi đánh theo. Tôi b&t ch& c đánh theo cũng có nh&p có nh&ng, &ng g&t gù :

- Cũng đ& c, cũng đ& c.

Th& là tôi làm l& b&i s&.

M&t tu&n l& tôi đi h&c m&t l&n, tr&a th& b&y. M&y cái bài nh&c ban đ&u thì cũng đ&, tôi h&c đàn m&t ngón, r&i t&i hai ngón, r&i t&i bài t&p song thanh đánh hai note cao th&p cùng m&t l&t, cũng đ& c. R&i qua t&i bài ch& Á, t&p vu&t đây, t&p rung hai note La, Mi, cũng qua. Nh&ng khi tôi b&t

Học Đàn

Tác Giả: B o Trần

Thứ Bảy, 19 Tháng 9 Năm 2009 10:45

đ u h c t i m y cái bài dài h n m t chút thì cũng là lúc ông th y c a tôi b t đ u vò đ u, b t tóc :

- Ch đánh cái gì mà nh nh y lò cò v y, cái note nào c n ngh thì ch không ngh , cái note nào c n ch y mau thì ch c tàng tàng.

R i có lúc ông l i th than:

- Ch relax m t chút có đ c không, cái bài "Tùng Quân" này m i vào có ba note do, re, mi mà ch đã phóng n c đ i thì m y cái note sau ch ph i xài ph n l c c m i theo đúng nh p.

Relax, tr i i, ông th y đầu có hi u n i lòng c a tôi. M i sáng th b y, s p t i gi đi h c, nhìn ông ch ng tôi x p đàn b vô thùng, đem ra xe là tìm tôi nó nh y l p b p nh ti ng v tay tr c nghi m c a ng h i hôm nào, b i vì tôi đầu có bi t là t i chút n a t i l p h c tôi có tr bài n i không hay l i b r y la.

T thu ban đ u, sau cái ngày bái s , tôi cũng đã báo tr c v i ông th y d y đàn là... ng ph i có kiên nh n, b i vì tôi thu c cái l ai "ch m tiêu". Cái gì thì hình nh tôi h c cũng t i, nh ng ch có khác bi t là cái vô ch m, cái vô mau trong đ u tôi thôi.

Mà âm nh c là m t trong nh ng cái th đi tà tà vô trong đ u c a tôi. Ông ch ng tôi d y hoài có m y cái đ u tango, cha cha cha, valse đ m i mùa Noel đi đ ti c trong s ông í mà tôi cũng l n qua l n l i, m c dù cũng t ng đó b c t i lui. Ch ng ông d y qua t i cái đ u valse thì ng nói tôi nh y nh nh y lò cò trong cái h p. H c ri t đ u nào cũng không ra đ u nào, tôi n i c c nói:

- Thôi đ c r i, h mà có ph i đi ti c thì mình nh y... slow cho ch c ăn.

Ph i chi mà đánh đàn d nh làm th thì tôi không ng i, b i vì t h i năm đ ngũ, tôi cũng có theo h c ông vua... Lê Thánh Tôn làm th , xem chút n a là tôi đã gom góp đ c m y đ a b n h c trong l p đ l p thành "thi xã". Tôi cũng đã làm đ c nh ng bài th nói chuy n v i Bác M t Tr i, Anh Gió, Ch Mây. Tôi l i là thi sĩ c a tr ng phái th t do, không câu n câu cú, và cũng đôi khi không c n thi t ph i theo đúng v n đúng lu t, mà tôi v n th y... hay.

Còn cái món đàn này, không bi t tôi nu t có trôi không, b i vì đàn sai nh p thì đúng là nh y lò cò nh ông th y thân ái c a tôi đã phàn nàn. Cái món đàn gì mà ph i... rung m i hay, còn ph i m cho thanh n a. Ch a h t, cái note "fa" mà nh n "mi" không m nh là không nghe ra "fa".

Còn cái note "si" nó n m đ u thì tôi ch a th y, tôi ch a h c t i, nh ng mà tôi không mu n h i, b i vì m i ch có t ng đó note thôi mà tôi v n ph i kè kè cái b ng "c u ch ng" bên c nh b n nh c ph i đàn.

Nh ng khi tôi h c đ n cái bài "Lý Cây Đa" này thì qu là tr n ai. Hình nh cái b n nh c này nó nh t đ nh hành h tôi. Tôi đàn hoài mà cũng không nghe ra là đang trèo lên cây đa. Kh h n là ông th y tôi l i tr c nghi m tôi b ng cách đem cây đàn nguy t ra đ ng bên c nh tôi lên giây r i phán:

- H n ai n y gi !

ng đầu có bi t là h n tôi đang l l ng c hín t ng mây.

Tôi ng i b n tu n đ i g c cây đa nh chú Cu i đang ch gi g p ch H ng Nga. Th y r y tôi hoài mà k t qu cũng không ti n tr n gì h n, và th y tôi xa (g n m t ti ng đ ng h lái xe) mà cũng b công l n l i, ông th y th y t i nghi p nên an i tôi.

- Thôi mình h c t t cũng đ c, không g p ch há, mi n sao đánh cho thành bài thành b n thì thôi, m y bà b y, tám ch c tu i h c còn đ c, c tu i ch nh m nhò chi, c công mài s t thì cũng có ngày nên kim.

Tôi t ng ng nói gi n, ch m y bà b y, tám ch c tu i h t chuy n làm r i sao mà l i đi h c đàn. Ai dè, có m t ngày đ p tr i, tôi đang ng i t p l i cái bài "Lý Cây Đa" thì có hai bà già đ n nhau đ n t p đ tu n sau trình di n. M t bà tóc tr ng kho ng tám ch c tu i, đánh đàn b u, còn

bà tóc đen b&#y ch&#c tu&#i, đánh đàn tranh. Nhìn hai bà lên giây đàn, tôi bi&#t là mình nên tháo móng, b&# vào thùng ng&#i nghe cho ph&#i phép. V&#a nghe hai bà đ&#o l&#n th&# nh&#t tôi đã gi&#t mình, nh&#ng hai bà b&#o còn ch&#a đ&#c, ph&#i làm l&#i hai, h&#i ba cho nhuy&#n. Ông ch&#ng tôi, đang lò mò đi vô l&#p đ&# ch&# khiêng đàn xu&#ng xe cho tôi, nghe ti&#ng đàn cũng r&#n r&#n b&#c t&#i ng&#i l&#i bên c&#nh tôi th&#ng th&#c. Ch&#ng ra v&#, ông đồng đ&#c tuyên b&#:

- Ch&#c khi nào tôi b&#ng c&# bà tóc tr&#ng (tám ch&#c tu&#i), thì tôi cũng đánh thành bài, thành b&#n. Lúc đó, ông s&# th&#u ngón đàn tuy&#t đi&#u c&#a tôi tung lên "m&#ng nh&#n" cho thiên h&# th&#ng th&#c!?

Tôi tr&# v&# nhà, t&#p l&#i cái bài "Lý Cây Đa" vì ông th&#y không cho h&#c qua bài khác, &#ng đã l&#y vi&#t chì ngăn cái b&#n nh&#c ra thành năm b&#y khúc. Ông bi&#u tôi t&#p t&#ng đ&#an ng&#n, nghe xuôi tai r&#i r&#p t&# t&# thành m&#t đ&#an dài tr&#c khi đánh h&#t nguyên bài. Ông nói:

- M&#y cái bài đ&# đ&# này ph&#i h&#c thu&#c lòng.

Bài này đ&# đ&#, có nghĩa là m&#y bài sau không có đ&#?! Tôi m&# sách, l&#t qua m&#y trang sau.

Tr&#i đ&#t &#i, leo lên cây đa ch&#a xong mà s&#p t&#i "Qua C&#u Gió Bay". C&#u thì đã l&#c léo (rung), mà l&#i còn ph&#i bay (m&#), đi&#u này là gió s&# th&#i tôi bay qua luôn bên kia c&#u, bay tu&#t lu&#t...

Tôi c&# g&#ng leo lên cây đa, n&#m t&#ng nhánh nh&#, nhánh g&#n nh&#t, nh&# ông th&#y đã bi&#u, tr&#c khi leo lên nhánh th&# hai, cao h&#n. Leo hoài, n&#m hoài mà cũng không lên đ&#c nhánh cây đa nào h&#t, tôi b&#n tháo móng c&#t lên giá, ch&#y xu&#ng l&#u m&# computer ra... làm th&#.